Td 006_6

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ’ αηδόνια αλλάζουνε φωλιές
τα μάτια βλέπουν σ’ άλλους τόπους
μα δεν αλλάζουν οι καρδιές
τα μάτια βλέπουν σ’ άλλους τόπους
μα δεν αλλάζουν οι καρδιές.
Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ δια παντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα είμαι μοναχός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα είμαι μοναχός.
Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
μην κλαις μικρή μελαχρινή
κείνος που φεύγει δεν ξεχνάει
κείνος που μένει λησμονεί
κείνος που φεύγει δεν ξεχνάει
κείνος που μένει λησμονεί.
Αν ήθελες να ταξιδέψεις
να πας στα ξένα μακριά
δεν έπρεπε να μ’ αγαπήσεις
και να μου κάψεις την καρδιά
δεν έπρεπε να μ’ αγαπήσεις
και να μου κάψεις την καρδιά.
Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω μυγδαλιά
για να κρεμάσω την ελπίδα
που έχω μέσα στην καρδιά
για να κρεμάσω την ελπίδα
που έχω μέσα στην καρδιά.
Στον ίσκιο ίσκιο να κοιμάμαι
τη μυρωδιά της να ρουφώ
κι εσένα όταν θα θυμάμαι
να πέφτω να λιποθυμώ
κι εσένα όταν θα θυμάμαι
να πέφτω να λιποθυμώ.

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ’ αηδόνια αλλάζουνε φωλιές
τα μάτια βλέπουν σ’ άλλους τόπους
μα δεν αλλάζουν οι καρδιές.
Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ δια παντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα είμαι μοναχός.

Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
μην κλαις μικρή μελαχρινή
κείνος που φεύγει δεν ξεχνάει
κείνος που μένει λησμονεί.
Αν ήθελες να ταξιδέψεις
να πας στα ξένα μακριά
δεν έπρεπε να μ’ αγαπήσεις
και να μου κάψεις την καρδιά.
Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω μυγδαλιά
για να κρεμάσω την ελπίδα
που έχω μέσα στην καρδιά.
Στον ίσκιο ίσκιο να κοιμάμαι
τη μυρωδιά της να ρουφώ
κι εσένα όταν θα θυμάμαι
να πέφτω να λιποθυμώ.